

Dosar nr. 12868/30/2012

Operator 2711

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA PENALĂ
DECIZIA PENALĂ Nr. 478/A

Ședința publică de la 07 Mai 2015

Ministerul Public este reprezentat de procuror (...) din cadrul D.N.A. – Serviciul Teritorial Timișoara.

Pe rol se află judecarea apelurilor declarate de D.N.A. – Serviciul Teritorial Timișoara, inculpații Ș.D., C.A. și M.M.D. și partea civilă D.G.R.F.P. Timișoara – A.J.F.P. Timiș în reprezentarea A.N.A.F. împotriva sentinței penale nr. 499/PI din 14.07.2014 a Tribunalului Timiș.

La apelul nominal făcut în ședința publică lipsesc inculpații apelanți Ș.D., C.A. și M.M.D.N., pentru toți prezentându-se avocat din oficiu P.C. din cadrul Baroului Timiș, cu delegație la dosar; lipsește inculpatul intimat SC R.M.E. SRL Oradea și prin lichidator judiciar SC E. SPRL Arad, pentru care se prezintă avocatul din oficiu P.C. ; lipsesc părțile civile intimate ANAF București și ANAF – prin DGFP Timișoara; lipsește partea civilă apelantă D.G.R.F.P. Timișoara – A.J.F.P. Timiș.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care se constată că la dosarul cauzei a fost depusă prin registratura instanței o cerere de amânare formulată de inculpatul apelant Ș.D. pentru angajare apărător ales.

Instanța pune în discuție cererea de amânare formulată de inculpatul apelant Ș.D.. Procurorul nu se opune la amânarea judecării cauzei. Menționează că este posibil ca inculpatul C.A. să fie încarcerat întrucât are un proces pe rol. Solicită emiterea unei adrese către Direcția Generală a Penitenciarelor pentru a comunica dacă inculpații apelanți sunt încarcerați.

Avocatul din oficiu P.C. solicită admiterea cererii de amânare formulată de inculpatul Ș.D..

Instanța respinge cererea de amânare a judecării cauzei formulată de inculpatul Ș.D., pe care o apreciază ca fiind neîntemeiată, întrucât pe parcursul procesului penal inculpatul a beneficiat de un termen de judecată pentru apărare.

Avocatul din oficiu P.C. solicită lăsarea cauzei la sfârșitul ședinței de judecată pentru a studia mai amănunțit dosarul și a putea pune concluzii pe fondul cauzei, cererea acestuia fiind încuviințată de instanță.

La reluarea cauzei, se face din nou apelul nominal în ședința publică, constatându-se lipsa părților, pentru inculpații apelanți prezentându-se avocatul din oficiu P.C..

Instanța constată imposibilitatea audierii inculpaților apelanți, care lipsesc de la acest termen de judecată, procedura de citare fiind îndeplinită cu aceștia, și nemaifiind alte cereri sau probe de administrat, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra apelurilor. Procurorul pune concluzii de admitere a apelului declarat de D.N.A. Timișoara astfel cum a fost formulat în scris și depus la dosar, arătând că sentința este netemeinică în privința achitării inculpaților pentru infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prev. de art. 323 C.p. din 1969 cu motivarea

că fapta a fost dezincriminată, solicitând condamnarea acestora pentru infracțiunea prev. de art. 367 N.C.p., constituire de grup infracțional organizat, în care se regăsește în întregime infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de vechiul C.p. Totodată, critică hotărârea primei instanțe ca netemeinică și în privința individualizării pedepselor aplicate inculpaților Ș.D. și C.A., care au fost greșit individualizate în raport cu disp. art. 72 C.p. din 1969 ca lege penală mai favorabilă, solicitând aplicarea unor pedepse mai mari și a unui spor de pedeapsă.

Pune concluzii de respingere a apelurilor formulate de inculpați ca nemotivate.

Pune concluzii de admitere a apelului declarat de partea civilă D.G.R.F.P. Timișoara astfel cum a fost motivat.

Avocatul din oficiu, pentru inculpații apelanți, solicită respingerea apelului declarat de DNA ca nefondat, criticile aduse sentinței fiind neîntemeiate, în mod corect prima instanță a dispus achitarea inculpaților, motivul nefiind dezincriminarea faptei ci numărul de participanți la aceasta prevăzut în Noul C.p., nefiind întrunite condițiile prev. de art. 367 N.C.p. De asemenea, pedepsele inculpaților nu se impune a fi majorate, ei fiind infractori primari, au recunoscut și regretat fapta și au beneficiat de reducerea pedepsei cu o treime.

Solicită respingerea apelului declarat de partea civilă ca nefondat.

Solicită admiterea apelului declarat de inculpatul M.M.D. N. și în rejudecare să se dispună achitarea acestuia în temeiul art. 17 al. 2 rap. la art. 16 al. 1 lit. c C.p.p. pentru complicitate la evaziune fiscală, neexistând probe că ar fi săvârșit infracțiunea.

Solicită admiterea apelurilor declarate de inculpații Ș.D. și C.A. și reducerea pedepselor aplicate acestora, care au recunoscut faptele, nu au antecedente penale, pedepsele pot fi reduse la limita minimă chiar dacă au fost deja reduse cu o treime, iar ca modalitate de executare a pedepselor reduse, solicită suspendarea sub supraveghere a acestora.

INSTANȚA

Deliberând asupra apelurilor, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 499/PI din 14.07.2014, pronunțată de Tribunalul Timiș, în baza art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 5 C.p. și art. 396 alin. 10 C.p.p. a fost condamnat inculpatul Ș.D. la pedeapsa de 3 ani și 10 luni închisoare.

În baza art.65 alin.2 C.p. s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prev. la art.64 lit. a, teza II, b și c din C.p.– dreptul de a exercita funcția de administrator al unei societăți comerciale pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005cu aplic. art. 5 C.p. și art. 396 alin. 10 C.p.p. a fost condamnat inculpatul Ș.D. la pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare.

În baza art.65 alin.2 C.p. s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute la art.64 lit. a, teza II, b și c din C.p. – dreptul de a exercita funcția de administrator al unei societăți comerciale pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002cu aplic. art. 5 C.p. și art. 396 alin. 10 C.p.p. a fost condamnat inculpatul Ș.D. la pedeapsa de 2 ani închisoare.

În baza art. 65 alin. 1 C.p. s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute la art. 64 lit. a teza II, b și c din C.p. dreptul de a exercita funcția de administrator al unei societăți comerciale pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 290 C.p. din 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.p. din 1969 și art. 5 C.p. și art. 396 alin. 10 C.p.p. a fost condamnat inculpatul Ș.D. la pedeapsa de 1 an închisoare.

În baza art. 396 alin. 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. cu aplicarea art. 4 C.p. și art. 3 alin. 1 din Legea nr. 187/2012, s-a dispus achitarea inculpatului S.D. sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 323 C.p. din 1969 (prev. de art. 367 NC.p.).

În baza art. 33 lit.a rap. la art. 34 al.1 lit.b C.p. din 1969, au fost contopite pedepsele aplicate inculpatului în pedeapsa cea mai grea, de 3 ani și 10 luni închisoare, care a fost sporită cu 2 luni, urmând ca acesta să execute pedeapsa rezultantă de 4 ani închisoare.

În baza art. 35 alin.1 C.p. din 1969 s-a aplicat inculpatului, alături de pedeapsa principală rezultantă, pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute la art. 64 lit. a teza a II-a, b și c C.p.– dreptul de a exercita funcția de administrator al unei societăți comerciale pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul art. 71 C.p. s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit.a teza a II-a, b și c C.p.– dreptul de a exercita funcția de administrator al unei societăți comerciale pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 5 C.p. și art. 396 alin. 10 C.p.p. a fost condamnat inculpatul C.A. la 3 ani și 6 luni închisoare.

În baza art.65 alin.2 C.p. s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute la art.64 lit. a teza II, b și c din C.p. – dreptul de a exercita funcția de administrator al unei societăți comerciale pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 26 C.p. rap. la art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 5 C.p. și art. 396 alin. 10 C.p.p. a fost condamnat inculpatul C.A. la pedeapsa de 3 ani și 10 luni închisoare. În baza art.65 alin.2 C.p. s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute la art.64 lit. a teza II, b și c – dreptul de a exercita funcția de administrator al societății comerciale C.p. pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 5 C.p. și art. 396 alin. 10 C.p.p. a fost condamnat inculpatul C.A. la pedeapsa de 2 ani închisoare.

În baza art.65 alin.1 C.p. s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute la art. 64 lit. a teza II, b și c din C.p. – dreptul de a exercita funcția de administrator al unei societăți comerciale pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale.

În baza art. 290 C.p. cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.p. cu aplic. art. 5 C.p. și art. 396 alin. 10 C.p.p. a fost condamnat inculpatul C.A. la pedeapsa de 1 an închisoare.

În baza art. 396 alin. 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. cu aplicarea art. 4 NC.p. și art. 3 alin. 1 din Legea nr. 187/2012 s-a dispus achitarea inculpatului C.A. de sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 323 C.p. din 1969 (prev. de art. 367 NCP).

În baza art. 33 lit.a rap. la art. 34 al.1 lit.b C.p. din 1969, au fost contopite pedepsele aplicate inculpatului în pedeapsa cea mai grea, de 3 ani și 10 luni, care a fost sporită cu 2 luni, urmând ca aceasta să execute pedeapsa rezultantă de 4 ani închisoare.

În baza art. 35 alin.1 C.p. din 1969 s-a aplicat inculpatului, alături de pedeapsa principală rezultantă, pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute la art. 64 lit. a teza a II-a, b și c C.p.– dreptul de a exercita funcția de administrator al unei societăți comerciale pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul art. 71 C.p. s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit.a teza a II-a, b și c C.p.– dreptul de a exercita funcția de administrator al unei societăți comerciale pe durata executării pedepsei principale.

În baza art. 26 C.p. din 1969 rap. la art. 9 alin. 1 lit. c din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 5 C.p. a fost condamnat inculpatul M.M.D. N., la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare. În baza art.65 alin.2 C.p. din 1969 s-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute la art.64 lit. a teza II, b și c din C.p. dreptul de a exercita funcția de asociat/administrator al unei societăți comerciale pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale.

S-a interzis inculpatului exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a-II-a, lit. b și c din C.p. – dreptul de a exercita funcția de asociat/administrator al unei societăți comerciale, pe durata și în condițiile art. 71 alin. 2 C.p. Din 1969.

În temeiul art.861 C.pen.din 1969 cu aplic. art. 5 C.p. s-a dispus suspendarea executării pedepsei de 2 ani și 6 luni închisoare sub supraveghere pe un termen de încercare de 4 ani și 6 luni stabilit conform art. 862 al. 1 C.p. din 1969 și calculat potrivit art.82 al.3 C.p. din 1969 de la data rămânerii definitive a prezentei sentinței penale.

În temeiul art.863 al.1 C.pen din 1969, pe durata termenului de încercare obligă inculpatul să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:a) să se prezinte, la datele fixate, la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Hunedoara; b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea; c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă; d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În temeiul art.863 al.4 C.pen. supravegherea îndeplinirii măsurilor de supraveghere se va face de Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Hunedoara, care în caz de neîndeplinire, va sesiza instanța pentru luarea măsurii prevăzute în art.864al.2 C.pen din 1969. În baza art.863 al.2 C.pen., un exemplar al prezentei sentințe se comunică Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul Hunedoara.

În temeiul art.71 al.5 C.pen din 1969 a fost suspendată pedeapsa accesorie pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii.

S-au pus în vedere inculpatului dispozițiile art.83 C.pen. din 1969, 84 C.p. din 1969 și art. 864 alin. 2 C.p. din 1969 privind revocarea suspendării sub supraveghere în cazul săvârșirii în termenul de încercare a unei noi infracțiuni, neîndeplinirii obligațiilor civile și revocarea pentru neîndeplinirea cu rea credință a măsurilor de supraveghere prevăzute de lege.

În baza art. 396 alin. 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. cu aplicarea art. 4 C.p. și art. 3 alin. 1 din Legea nr. 187/2012 s-a dispus achitarea inculpatului M.M.D.N. sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 323 C.p. din 1969 (prev. de art. 367 NCP).

În baza art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 5 C.p. a fost condamnată inculpata persoană juridică S.C. R.M.E. S.R.L. Oradea, reprezentată prin lichidator judiciar S.C. E. S.P.R.L. Arad, la pedeapsa de 150.000 lei amendă.

În baza art. 53 ind. 1 alin. 3 lit. a C.p. din 1969 s-a aplicat inculpatei persoană juridică S.C. R.M.E. S.R.L. pedeapsa complementară constând în dizolvarea persoanei juridice, în condițiile art. 53 ind. 2 alin. 4 C.p. Din 1969.

În baza art.19 C.p.p. raportat la art.397 C.p.p. și cu aplicarea art. 998, 999, 1003 C.civ. din 1864 (în vigoare la data săvârșirii faptelor), a fost admisă în parte acțiunea civilă formulată de partea civilă ANAF – DGRFP Timiș și au fost obligați inculpații la plata către partea civilă astfel: -inculpatul S.D. în solidar cu inculpata. S.C. R.M.E. S.R.L. pentru întreaga sumă, cu inc. C.A. pentru suma de 13.511.324,09 lei din suma totală, cu inc. M.M.D.N. pentru suma de 199.608 lei din suma totală,

la plata sumei de 15.823.750,90 lei, din care: TVA în sumă de 9.392.496,18 lei și impozit pe profit în sumă de 6.431.254,72 lei, la care se adaugă penalități și majorări calculate conform Codului fiscal și dobânzi legale până la data plății efective la debitului.

-inc. C.A. în solidar cu inc. S.D. până la concurența sumei de 5.936.197,17 lei, la plata sumei de 8.473.898,45 lei, din care: TVA -5.084.339,06 lei, impozit pe profit – 3.389.559,39 lei, la care se adaugă majorări și penalități calculate conform Codului fiscal și dobânzi legale până la pana la data plății efective la debitului.

A fost respinsă în rest acțiunea civilă.

În baza art. 249 alin. 5 C.p.p. rap. la art. 11 din Legea 241/2005 s-a dispus instituirea sechestrului asigurator asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpaților S.D., C.A., M.M.D.N. până la concurența sumei acordate părții civile cu titlu de despăgubiri civile.

În baza art. 11 din Legea 241/2006 s-a menținut sechestrul asigurator dispus prin ordonanța din data de 04.12.2012 a DNA – Serviciul Teritorial Timișoara în dosar nr. 141/P/2012 asupra mai multor bunuri aparținând SC R.M.E. SRL, asupra cărora și organele de inspecție fiscală au dispus aplicarea sechestrului asigurator, până la concurența sumei acordate părții civile cu titlu de despăgubiri civile, astfel:

1. procesul verbal de sechestrul asigurator nr. 3684 din 06.05.2011 încheiat de A.F.P. Hunedoara – Biroul de executare silită și stingerea creanțelor pentru produse laminare respectiv cod R10PC52x12M în cantitate de 20,76 tone, cu o valoare estimată de 51.779,55 lei, aflate în custodia S.C. F. S.R.L.;

2. procesul verbal de sechestrul asigurator nr. 24499 din 21.04.2011 încheiat de A.F.P. Giurgiu – Serviciul Colectare Executare Silită pentru produsul fier beton în cantitate de 21960 kg (10 legături) cu o valoare estimată de 43.920 lei, aflate în custodia S.C. A. S.R.L.;

3. procesul verbal de sechestrul asigurator din 22.04.2011 încheiat de A.F.P. Giurgiu – Serviciul Colectare Executare Silită pentru produsul fier beton în cantitate de 40580 kg (16 legături) cu o valoare estimată de 81.160 lei, aflate în custodia S.C. A. S.R.L.;

4. proces verbal de sechestrul asigurator din 26.04.2011 încheiat de A.F.P. Giurgiu – Serviciul Colectare Executare Silită pentru produsul fier beton în cantitate de 21820 kg (10 legături) cu o valoare estimată de 43.640 lei, aflate în custodia S.C. A. S.R.L.;

5. proces verbal de sechestrul asigurator nr. 25466 din 06.05.2011 încheiat de A.F.P. Deva pentru produsele laminare: cod R14PC52x12M în cantitate de 21,5 tone cu o valoare estimată de 43509,55 lei; cod R14PC52x12M în cantitate de 21,58 tone cu o valoare estimată de 43671,45 lei; cod R10PC52x12M în cantitate de 22,34 tone cu o valoare estimată de 45356,23 lei, toate aflate în custodia S.C. Uzingrup Vest S.R.L.

În temeiul art. 397 alin. 3 C.p.p. rap. la art. 256 C.p.p. s-a dispus anularea facturilor și chitanțelor false aflate în volumele 5-36 din dosarul de urmărire penală nr. 141/P/2012 al DNA – Serviciul Teritorial Timișoara, ce figurează emise de S.C. R.P. S.R.L., S.C. F.S.R.L., S.C. S.I. S.R.L., S.C. M.C. S.R.L., S.C. Z.F.L.M. S.R.L., S.C. B.G.I.S.R.L., S.C. A.G.S.R.L.

În baza art.7 din Legea nr.26/1990 raportat la art.21 lit.g din Legea nr.26/1990 un exemplar al prezentei hotărâri de condamnare se va comunica Oficiului Național al Registrului Comerțului în vederea înregistrării.

În baza art.274 alin.2 C.p.p. au fost obligați inculpații S.D., C.A. inc. M.M.D.N. la plata sumei de 3000 lei cheltuieli judiciare către stat fiecare.

În baza art. 273 alin. 4 C.p.p. a fost obligat inc M.M.D.N. la plata sumei de 5180 lei reprezentând diferență onorariu expert G.G..

S-a dispus plata sumei de 900 lei din fondurile MJLC către Baroul Timiș, reprezentând onorariu avocați din oficiu, respectiv 300 lei pentru avocat din oficiu pentru S.C. R.M.E. S.R.L. și 600 lei pentru avocat din oficiu pentru inc. S și C.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că prin rechizitoriul Ministerului Public – Parchetul de pe lângă ÎCCJ – D.N.A.- Serviciul Teritorial Timișoara cu nr. 141/P/2012 înregistrat pe rolul Tribunalului Timiș la data de 18.12.2012 sub număr unic de dosar 12868/30/2012, au fost trimiși în judecată: inculpații persoane fizice: Ș.D., pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005, art. 26 C.pen., rap. la art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005, art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002, art. 290 C.pen., cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen., art. 323 C.pen., totul cu aplicarea art. 33 lit. a C.pen.; C.A., pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005, art. 26 C.pen., rap. la art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005, art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002, art. 290 C.pen., cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen., art. 323 C.pen., totul cu aplicarea art. 33 lit. a C.pen.; M.M.D. N., pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 26 C.pen., rap. la art. 9 alin. 1 lit. c din Legea nr. 241/2005, art. 323 C.pen., totul cu aplicarea art. 33 lit. a C.pen., și inculpata persoană juridică -SC R.M.E. SRL, prin lichidator SC E. S.P.R.L. ARAD, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005.

În fapt, s-a reținut că inculpații au pus la punct un mecanism complex prin intermediul căruia au obținut diferite sume de bani ce în realitate trebuiau să fie achitate Statului Român cu titlu de impozite și taxe.

Astfel, pentru obținerea sumelor de bani inculpatul Ș.D. a înființat în luna iunie 2011 S.C. R.M.E. S.R.L. iar inculpatul C.A. a înființat în luna august 2010 S.C. B.G.I.S.R.L., firme prin intermediul cărora au fost achiziționate din țări aflate în Comunitatea Europeană diferite produse (în principal produse metalurgice laminate) ce au fost vândute unor firme cu sediul în România, conform prevederilor europene achiziția acelor produse fiind scutită de TVA.

Întrucât potrivit normelor fiscale din România în prețul de vânzare al unui bun este inclus TVA-ul automat acea taxă trebuia achitată statului român, obligație care însă inculpații persoane fizice și-au însușit-o.

Pentru a crea însă o situație de fapt diferită de aceasta, inculpații persoane fizice au înregistrat în contabilitate facturi fiscale false care figurau ca fiind emise de societăți comerciale înregistrate în România ce nu reflectau realitatea, raportul comercial atestat de acele facturi neexistând în realitate, iar datorită faptului că în prețul cu care erau „achiziționate” acele bunuri era inclus TVA-ul rezulta imediat o diminuare sau chiar anularea TVA-ului ce trebuia achitat statului.

În această activitate, inculpatul Ș.D. a fost ajutat de inculpatul M.M.N.D. care i-a încredințat ștampila firmei al cărei administrator era.

Practic întregul mecanism consta în interpunerea S.C. R.M.E. S.R.L. între furnizorul din statul intracomunitar și cumpărătorul mărfurilor care își avea sediul pe teritoriul României, procedeu cunoscut sub denumirea de interpunere unei firme „tampon”.

Pe lângă TVA-ul datorat Statului Român prin înregistrarea în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L. și S.C. B.G.I.S.R.L. a facturilor fictive a fost automat diminuată și baza de calcul asupra căreia trebuia aplicat impozitul pe profit, sumele ce figurează ca fiind „achitate” emitenților acelor facturi constituind o cheltuială în înțelesul legislației fiscale ce avea repercusiune directă asupra acestui impozit. Prin înregistrarea în contabilitatea firmelor ale căror asociați unici și administratori erau a unor facturi false și diminuarea în acest mod a TVA-ului Ș.D. a creat bugetului statului un prejudiciu în sumă de 15.823.750,9 lei (din care TVA în sumă de 9.392.496,18 lei și impozit pe profit în sumă de 6.431.254,72 lei) iar C.A. a creat un prejudiciu în cuantum de 8.473.898,45 lei, din care (TVA în sumă de 5.084.339,06 lei și impozit pe profit în sumă de 3.389.559,39 lei).

Prin activitatea lor, inculpații au eludat normele legale în vigoare în materie fiscală. Astfel, în conformitate cu art. 125 din Codul fiscal „Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului și care este colectat conform prevederilor prezentului titlu”, cuantumul acesteia fiind stabilit de art. 140 alin. 1 din Codul fiscal: (1) Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduce.

Această din urmă noțiune este definită de art. 1251 alin. 1 pct. 5 din Codul Fiscal: „baza de impozitare reprezintă contravaloarea unei livrări de bunuri sau prestări de servicii impozabile, a unui import impozabil sau a unei achiziții intracomunitare impozabile, stabilită conform cap. VII”. Potrivit art. 130 alin. 1: „Se consideră achiziție intracomunitară de bunuri obținerea dreptului de a dispune, ca și un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinația indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.”

Aceste achiziții sunt scutite de plata taxei pe valoarea adăugată (TVA) conform art. 141 alin. 1 lit. b ce enumeră scutirea de la aplicarea acestei taxe:

„Sunt scutite de taxă: [...] b) achiziția intracomunitară de bunuri al căror import în România este în orice situație scutit de taxă, conform prezentului articol.”

Coroborând aceste aspecte rezultă că în momentul achiziționării prețul de cumpărare nu conținea taxa pe valoarea adăugată, care era însă inclusă în prețul cu care era vândut bunul, cota de 24 % aplicată prețului de achiziție trebuind a fi plătit statului conform prevederilor art. 125 anterior menționat, situație ce nu se regăsește în cauza de față, deoarece prin înregistrarea unor facturi nereale a fost compensată valoarea taxei pe valoarea adăugată ce trebuia plătită statului. O situație similară se regăsește și în cazul impozitului pe profit.

Potrivit art. 19 alin. 1 din Codul Fiscal „Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare”.

Profitul înregistrat de o societate comercială este supus impozitului pe profit potrivit art. 13 Codul Fiscal: „Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili: a) persoanele juridice române.”

Cuquantumul impozitului pe profit este definit de art. 17 din Codul Fiscal ce stabilește: „Cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 16%, cu excepțiile prevăzute la art. 38”, acest din urmă text normativ enumerând expres și limitativ exonerarea de la plata acestui impozit. Ca urmare, în momentul în care un bun este vândut, se realizează un venit, ce este utilizat pentru achiziționarea altor bunuri, astfel că doar asupra sumei rămasă după efectuarea achizițiilor este aplicat impozitul pe profit, înregistrarea unor cheltuieli fictive având ca rezultat diminuarea profitului și implicit a impozitului pe profit.

Rezultă că acele cheltuieli care ar reprezenta plata efectuată pentru unele facturi fictive reprezintă un venit care potrivit dispozițiilor legale trebuia impozitat, împrejurare ce însă nu se regăsește în prezenta cauză, inculpații Ș.D. și C.A. însușindu-i sumele ce trebuiau virate la bugetul statului cu titlul de impozit pe profit.

În scopul anterior descris, inculpatul Ș.D. a înființat S.C. R.M.E. S.R.L. (CUI ...) ce a fost înregistrată la O.R.C. Timiș în data de 01.04.2012, evidența contabilă fiind ținută de I.D.N. în baza contractului de prestări servicii nr. 58/17.05.2010.

Potrivit declarațiilor fiscale depuse de S.C. R.M.E. S.R.L., aceasta a achiziționat de la partenerii externi achiziții intracomunitare în cuantum de 40.195.342 lei.

Întrucât achiziția mărfurilor de la operatorii intracomunitari din statele membre era scutită de TVA, la valorificarea acelor mărfuri pe teritoriul național, S.C. R.M.E. S.R.L. avea obligația de a aplica cota procentuală corespunzătoare de TVA, respectiv de 19 %, și 24%, operațiunile economice derulate de S.C. R.M.E. S.R.L. fiind derulate din punct de vedere al exigibilității TVA pe perioade în care cota procentuală de TVA era de 19 % până la data de 30.06.2010, iar începând cu data de 01.01.2010 cota procentuală de TVA a fost modificată la 24 %.

Pentru a stabili minimul obligației de plată de natura TVA, generată de achizițiile intracomunitare de mărfuri și valorificarea acestora pe teritoriul național, în lipsa oricărui adaos comercial, care ar mări baza impozabilă și implicit valoarea TVA, prin aplicarea cotelor corespunzătoare de TVA asupra valorii achizițiilor intracomunitare, rezultă un TVA colectat, și implicit de plată, în sumă totală de 9.392.496,18 lei, suma care trebuia achitată bugetului general al statului, în lipsa altor achiziții legale care îi acordau dreptul de deducere.

Tot referitor la implicațiile fiscale mai trebuie făcută referirea și la sarcina achitării TVA-ului, obligația revenind agentului economic ce înstrăinează bunurile:

„Art. 127 - Persoane impozabile și activitatea economică

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.”

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.” Prin excepție de la această dispoziție în prevederile art. 160 – „Măsuri de simplificare” se prevede că:

„(1) Prin excepție de la prevederile art. 150 alin. (1), în cazul operațiunilor taxabile persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operațiunile prevăzute la alin. (2). Condiția obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153.

(2) Operațiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:
a*)livrarea următoarelor categorii de bunuri:

1. livrarea de deșeuri feroase și neferoase, de rebuturi feroase și neferoase, inclusiv livrarea de produse semifinite rezultate din prelucrarea, fabricarea sau topirea acestora;”

Ca urmare, potrivit acestei din urmă prevederi în cazul vânzării deșeurilor feroase sarcina plății TVA-ului revine cumpărătorului.

Această referire este necesară deoarece pentru eludarea plății TVA-ului inculpații au identificat și o altă metodă, respectiv aceea de a declassa calitatea produselor, prin simple procese verbale, pentru ca apoi să le vândă ca deșeuri feroase.

În probațiune a fost atașat dosarul de urmărire penală nr. 141/P/2012 al Ministerului Public – Parchetul de pe lângă ÎCCJ – D.N.A.- Serviciul Teritorial Timișoara.

Prin înscrisul autentic depus la dosarul cauzei (f.132 vol I inst) inc. C.D. a declarat că recunoaște săvârșirea faptelor reținute în sarcina sa, solicitând aplicarea disp. art. 320 1 C.p.p. din 1968. La termenul de judecată din data de 28.06.2013 inc. Ș.D. a declarat că recunoaște săvârșirea faptelor

reținute în sarcina sa și este de acord să fie judecat în baza probatoriului administrat în cursul urmăririi penale, solicitând aplicarea disp. art. 320 1 C.p.p. Din 1968.

Cererile celor doi inculpați au fost admise de către instanță la termenul de judecată din data de 28.06.2013.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța de fond a reținut următoarea situație de fapt:

În scopul eludării normelor legale în vigoare în materie fiscală, inculpații C.D. și Ș.D. au aderat la un mecanism complex, prin intermediul căruia au obținut diferite sume de bani ce în realitate trebuiau să fie achitate Statului Român cu titlu de impozite și taxe (TVA și impozit pe profit).

Astfel, pentru obținerea sumelor de bani inculpatul Ș.D. a înființat în luna iunie 2011 S.C. R.M.E. S.R.L. iar inculpatul C.A. a înființat în luna august 2010 S.C. B.G.I.S.R.L., firme prin intermediul cărora au fost achiziționate din țări aflate în Comunitatea Europeană diferite produse (în principal produse metalurgice laminate) ce au fost vândute unor firme cu sediul în România, conform prevederilor europene achiziția acelor produse fiind scutită de TVA.

Întrucât potrivit normelor fiscale din România în prețul de vânzare al unui bun este inclus TVA-ul automat acea taxă trebuia achitată statului român, obligație care însă inculpații persoane fizice și-au însușit-o.

Pentru a crea însă o situație de fapt diferită de aceasta, inculpații persoane fizice au înregistrat în contabilitate facturi fiscale false care figurau ca fiind emise de societăți comerciale înregistrate în România ce nu reflectau realitatea, raportul comercial atestat de acele facturi neexistând în realitate, iar datorită faptului că în prețul cu care erau „achiziționate” acele bunuri era inclus TVA-ul rezulta imediat o diminuare sau chiar anularea TVA-ului ce trebuia achitat statului.

Practic întregul mecanism consta în interpunerea S.C. R.M.E. S.R.L. între furnizorul din statul intracomunitar și cumpărătorul mărfurilor care își avea sediul pe teritoriul României, procedeu cunoscut sub denumirea de interpunere unei firme „tampon”.

Pe lângă TVA-ul datorat Statului Român prin înregistrarea în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L. și S.C. B.G.I.S.R.L. a facturilor fictive a fost automat diminuată și baza de calcul asupra căreia trebuia aplicat impozitul pe profit, sumele ce figurează ca fiind „achitate” emitenților acelor facturi constituind, așa cum vom arăta o cheltuială în înțelesul legislației fiscale ce avea repercusiune directă asupra acestui impozit.

Prin înregistrarea în contabilitatea firmelor ale căror asociați unici și administratori erau a unor facturi false și diminuarea în acest mod a TVA-ului Ș.D. a creat bugetului statului un prejudiciu în sumă de 15.823.750,9 lei (din care TVA în sumă de 9.392.496,18 lei și impozit pe profit în sumă de 6.431.254,72 lei) iar C.A. a creat un prejudiciu în cuantum de 8.473.898,45 lei, din care (TVA în sumă de 5.084.339,06 lei și impozit pe profit în sumă de 3.389.559,39 lei).

Cu privire la activitatea infracțională a inculpatului Ș.D. s-a reținut că în contextul acestui mecanism, acesta a falsificat un număr total de 3853 de facturi fiscale ce figurau ca fiind emise de S.C. S.I. S.R.L., S.C. R.P. S.R.L., S.C. Z.F.L.M. S.R.L., S.C. F.S.R.L. și S.C. A.G. S.R.L. facturi ce nu atestau realitatea și a obținut de la alte persoane cu care s-a asociat un număr de 603 facturi ce figurau ca fiind emise de S.C. B.G.I.S.R.L. și S.C. M.C. S.R.L. pe care le-a înregistrat în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L.

Pentru a finaliza însă activitatea ilegală și a încerca să nu fie descoperit mecanismul fraudulos, era necesar ca bunurile ce figurau ca fiind achiziționate de la firmele anterior menționate să nu figureze scriptic în evidențele contabile ale S.C. R.M.E. S.R.L., motiv pentru care în scopul de a închide circuitul financiar fictiv bunurile achiziționate erau „vândute” tot fictiv, doar scriptic, către alte firme, în evidențele contabile fiind identificate facturile prin care mărfurile erau „achiziționate” de S.C. D.M. S.R.L. (...), S.C. A.G.C. S.R.L. și S.C.F. S.R.L.

În paralel inculpatul a mai aplicat și un alt mecanism: După achiziționarea mărfurilor cu toate că anterior întocmea o Notă de recepție în care menționa că bunurile achiziționate corespundeau cantitativ cu aspectele menționate în documentele de achiziție și aveau calitatea corespunzătoare, inculpatul Ș.D. întocmea un proces verbal de declasificare în care menționa faptul că acele laminate (oțel beton) nu aveau calitatea corespunzătoare astfel încât le scădea din gestiune prin „vânzarea” fictivă a lor ca fiind deșeuri feroase, bunuri a căror vânzare este scutită de TVA, astfel că prin această operațiune comercială fictivă era din nou diminuat artificial TVA-ul datorat bugetului statului.

Ulterior, pentru a da o aparență de legalitate, inculpatul Ș.D. din sumele obținute în acest mod ilicit a introdus în evidențele contabile ale S.C. R.M.E. S.R.L. suma de 7.499.753,80 lei pentru a da o aparență de legalitate sumelor obținute ilicit și a le introduce în contabilitatea firmei acestuia.

1. Activitățile infracționale desfășurate de inculpatul Ș.D. în relația cu S.C. R.P. S.R.L. (...).

În modalitatea descrisă mai sus, S.C. R.M.E. S.R.L. a înregistrat în contabilitate în perioada 22.08.2010 – 13.09.2010 un număr de 3.464 facturi în valoare totală de 17.040.789,50 lei, din care TVA în valoare de 3.298.139,67 lei ce figurau emise de S.C. R.P. S.R.L. (...).

Pentru stabilirea veridicității acestor facturi s-a solicitat efectuare unui control la această firmă, ocazie cu care comisarii Gărzii Financiare Alba au întocmit Nota de constatare seria AB nr. 0010448/06.04.2011 în care au consemnat inexistența unei relații comerciale între cele două societăți comerciale.

Lipsa relațiilor comerciale a mai fost confirmată și cu ocazia audierii martorului N.O.L., potrivit căroră facturile emise de societatea comercială administrată de acesta erau completate olograf, el neavând programul informatic necesar emiterii electronice a facturilor cât și din examinarea impresiunii ștampilelor, care sunt total diferite de cele aplicate pe facturile înregistrate în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L., confirmând fictivitatea relațiilor comerciale înregistrate în evidențele contabile ale acestei din urmă firme.

Prin raportul de constatare întocmit de specialistul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție s-a concluzionat că prin înregistrarea acelor facturi în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L. această societate comercială și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în valoare de 3.298.139,67 lei, înscris în documente fictive, care nu exprimă realitatea, în scopul diminuării TVA-ului de plată către bugetul general al statului, rezultat din efectuarea unor tranzacții comerciale.

Suma de 3.298.139,67 lei, reprezentând TVA dedus nelegal de pe documente care nu exprimă operațiuni reale, reprezintă prejudiciu cauzat bugetului general al statului. Tot prin același raport s-a mai stabilit că înregistrarea în evidența contabilă a cheltuielilor care nu exprimă operațiuni reale are drept consecință diminuarea bazei impozabile, rezultată ca diferență între venituri și cheltuielile deductibile, ce are drept consecință astfel un impozit pe profit diminuat.

Pentru determinarea valorii cheltuielilor cu care a fost majorată în mod artificial valoarea cheltuielilor la determinarea bazei impozabile pentru calcularea impozitului pe profit, prin utilizarea pretinselor facturi emise de S.C. R.P. S.R.L., a fost aplicată cota de 16% asupra diferenței dintre valoarea totală a achizițiilor și valoarea TVA, rezultând suma de 2.198.823,98 lei - impozit pe profit ce nu a fost virat, sumă ce constituie prejudiciu adus bugetului statului.

Însumând cele două valori, rezultă că prejudiciul total adus bugetului statului de către inculpatul Ș.D. prin înregistrarea celor 3464 de facturi false ce figurau ca fiind emise de S.C. R.P. S.R.L. este de 5.496.963,65 lei.

2. Activitățile infracționale desfășurate de inculpatul Ș.D. în legătură cu relațiile comerciale cu S.C. F.S.R.L. (...)

Tot în modalitatea descrisă mai sus, S.C. R.M.E. S.R.L. a înregistrat în contabilitate în perioada 07.10.2010 – 25.01.2011 un număr de 155 facturi în valoare totală de 975.586,76 lei, din care TVA în valoare de 188.873,23 lei ce figurau emise de S.C. F.S.R.L.

Pentru stabilirea veridicității acestor facturi, s-a solicitat efectuarea unui control la această firmă, ocazie cu care comisarii Gărzii Financiare Timiș au întocmit Nota de constatare seria TM nr. 0010824/29.04.2011 în care au consemnat inexistența unei relații comerciale între cele două societăți comerciale.

Lipsa relațiilor comerciale a mai fost confirmată de martora N.G. și de martora Z.A. – administratori ai S.C. F.S.R.L. Din declarațiile martorei N.G. și din examinarea impresiunii ștampilelor care sunt total diferite de cele aplicate pe facturile înregistrate în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L., rezultă indubitabil fictivitatea relațiilor comerciale înregistrate în evidențele contabile ale acestei din urmă firme.

Prin raportul de constatare întocmit de specialistul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție s-a concluzionat că prin înregistrarea acelor facturi în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L. această societate comercială și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în valoare de 188.873,23, înscris în documente fictive, care nu exprimă realitatea, în scopul diminuării TVA-ului de plată către bugetul general al statului, rezultat din efectuarea unor tranzacții comerciale.

Suma de 188.873,23 lei reprezentând TVA dedus nelegal de pe documente care nu exprimă operațiuni reale, reprezintă prejudiciu cauzat bugetului general al statului.

Pentru determinarea valorii cheltuielilor cu care a fost majorată în mod artificial valoarea cheltuielilor la determinarea bazei impozabile pentru calcularea impozitului pe profit, prin utilizarea prețurilor facturi emise de S.C. F.S.R.L., a fost aplicată cota de 16% asupra diferenței dintre valoarea totală a achizițiilor și valoarea TVA, rezultând suma de 125.874,17 lei.

Însumând cele două valori, rezultă că prejudiciul total adus bugetului statului de către inculpatul Ș.D. prin înregistrarea celor 3646 de facturi false ce figurau ca fiind emise de S.C. F.S.R.L. este de 314.747,40 lei.

3. Activitățile infracționale desfășurate de inculpatul Ș.D. în relația cu S.C. S.I. S.R.L. (...) Aceeași modalitate de eludare a plății taxelor a fost folosită prin înregistrarea de către S.C. R.M.E. S.R.L. în contabilitate în perioada 15.10.2003 – 11.03.2011 a unui număr de 57 facturi în valoare totală de 265.794 lei, din care TVA în valoare de 51.444 lei ce figurau emise de S.C. S.I. S.R.L.

Pentru stabilirea veridicității acestor facturi s-a solicitat efectuarea unui control la această firmă, ocazie cu care comisarii Gărzii Financiare Timiș au întocmit Nota de constatare seria CS nr. 011044/06.05.2011 în care au consemnat inexistența unei relații comerciale între cele două societăți comerciale.

Lipsa relațiilor comerciale a mai fost confirmată de martora Ș.A., administrator al S.C. S.I. S.R.L.

Mai mult decât atât, din declarațiile acesteia potrivit căroră scrisul din facturile ce figurează ca fiind emise de societatea comercială administrată de aceasta și din examinarea impresiunii ștampilelor, care sunt total diferite de cele aplicate pe facturile înregistrate în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L. rezultă indubitabil fictivitatea relațiilor comerciale înregistrate în evidențele contabile ale acestei din urmă firme.

Prin raportul de constatare întocmit de specialistul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție s-a concluzionat că prin înregistrarea acelor facturi în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L. această societate comercială și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în valoare de 51.444 lei, înscris în documente fictive, care nu exprimă realitatea, în scopul diminuării TVA-ului de plată către bugetul general al statului, rezultat din efectuarea unor tranzacții comerciale.

Suma de 51.444 lei reprezentând TVA dedus nelegal de pe documente care nu exprimă operațiuni reale, reprezintă prejudiciu cauzat bugetului general al statului.

Pentru determinarea valorii cheltuielilor cu care a fost majorată în mod artificial valoarea cheltuielilor la determinarea bazei impozabile pentru calcularea impozitului pe profit, prin utilizarea pretinselor facturi emise de S.C. S.I. S.R.L., a fost aplicată cota de 16% asupra diferenței dintre valoarea totală a achizițiilor și valoarea TVA, rezultând suma de 34.296 lei.

Însumând cele două valori, rezultă că prejudiciul total adus bugetului statului de către inculpatul Ș.D. prin înregistrarea celor 57 de facturi false ce figurau ca fiind emise de S.C. S.I. S.R.L. este de 85.740 lei.

4. Activitățile infracționale desfășurate de inculpatul Ș.D. în relația cu S.C. M.C. S.R.L. (CUI ...) Aceeași modalitate de eludare a plății taxelor a fost folosită prin înregistrarea de către S.C. R.M.E. S.R.L. în contabilitate în perioada 06.04.2011 – 15.07.2010 a unui număr de 592 facturi în valoare totală de 2.914.118,54 lei, din care TVA în valoare de 473.653,97 lei ce figurau emise de S.C. M.C. S.R.L. Pentru stabilirea veridicității acestor facturi s-a solicitat efectuarea unui control la această firmă, ocazie cu care comisarii Gărzii Financiare Hunedoara au întocmit Nota de constatare seria HD nr. 50015/17.09.2012 în care au consemnat inexistența unei relații comerciale între cele două societăți comerciale.

Prin raportul de constatare întocmit de specialistul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție s-a concluzionat că prin înregistrarea acelor facturi în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L. această societate comercială și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în valoare de 473.653,97 lei, înscris în documente fictive, care nu exprimă realitatea, în scopul diminuării TVA-ului de plată către bugetul general al statului, rezultat din efectuarea unor tranzacții comerciale.

Suma de 473.653,97 lei reprezentând TVA dedus nelegal de pe documente care nu exprimă operațiuni reale, reprezintă prejudiciu cauzat bugetului general al statului.

Pentru determinarea valorii cheltuielilor cu care a fost majorată în mod artificial valoarea cheltuielilor la determinarea bazei impozabile pentru calcularea impozitului pe profit, prin utilizarea pretinselor facturi emise de S.C. M.C. S.R.L., a fost aplicată cota de 16% asupra diferenței dintre valoarea totală a achizițiilor și valoarea TVA, rezultând suma de 390.474,34 lei.

Însumând cele două valori, rezultă că prejudiciul total adus bugetului statului de către inculpatul Ș.D. prin înregistrarea celor 592 de facturi false ce figurau ca fiind emise de S.C. M.C. S.R.L. este de 864.128,31 lei.

5. Activitățile infracționale desfășurate de inculpatul Ș.D. în relația cu S.C. Z.F.L.M. S.R.L. (CUI ...)

Aceeași modalitate de eludare a plății taxelor a fost folosită prin înregistrarea de către S.C. R.M.E. S.R.L. în contabilitate în perioada 19.04.2010 – 18.02.2011 a unui număr de 160 facturi în valoare totală de 669.430,04 lei, din care TVA în valoare de 110.118,89 lei ce figurau emise de S.C. Z.F.L.M. S.R.L.

Pentru stabilirea veridicității acestor facturi s-a solicitat efectuarea unui control la această firmă, ocazie cu care comisarii Gărzii Financiare Hunedoara au întocmit Nota de constatare seria HD nr. 121549/29.10.2012 în care au consemnat inexistența unei relații comerciale între cele două societăți comerciale.

Prin raportul de constatare întocmit de specialistul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție s-a concluzionat că prin înregistrarea acelor facturi în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L. această societate comercială și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în valoare de 110.118,89 lei, înscris în documente fictive, care nu exprimă realitatea, în scopul diminuării TVA-ului de plată către bugetul general al statului, rezultat din efectuarea unor tranzacții comerciale.

Suma de 110.118,89 lei reprezentând TVA dedus nelegal de pe documente care nu exprimă operațiuni reale, reprezintă prejudiciu cauzat bugetului general al statului.

Pentru determinarea valorii cheltuielilor cu care a fost majorată în mod artificial valoarea cheltuielilor la determinarea bazei impozabile pentru calcularea impozitului pe profit, prin utilizarea pretinselor facturi emise de S.C. Z.F.L.M. S.R.L., a fost aplicată cota de 16% asupra diferenței dintre valoarea totală a achizițiilor și valoarea TVA, rezultând suma de 89.489,79 lei.

Însumând cele două valori, rezultă că prejudiciul total adus bugetului statului de către inculpatul Ș.D. prin înregistrarea celor 160 de facturi false ce figurau ca fiind emise de S.C. Z.F.L.M. S.R.L. este de 199.608,68 lei.

6. Activitățile infracționale desfășurate de inculpatul Ș.D. în relația cu S.C. A.G.S.R.L. (CUI ...)

Aceeași modalitate de eludare a plății taxelor a fost folosită prin înregistrarea de către S.C. R.M.E. S.R.L. în contabilitate în perioada 15.04.2010 – 29.09.2010 a unui număr de 17 facturi în valoare totală de 1.304.245,62 lei, din care TVA în valoare de 174.840,24 lei ce figurau emise de S.C. M.C. S.R.L.

Pentru stabilirea veridicității acestor facturi s-a solicitat efectuarea unui control la această firmă, ocazie cu care comisarii Gărzii Financiare Hunedoara au întocmit Nota de constatare seria HD nr. 0011705/24.03.2011, în care au consemnat inexistența unei relații comerciale între cele două societăți comerciale.

Prin raportul de constatare întocmit de specialistul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție s-a concluzionat că prin înregistrarea acelor facturi în contabilitatea S.C. A.G.S.R.L. această societate comercială și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în valoare de 473.653,97 lei, înscris în documente fictive, care nu exprimă realitatea, în scopul diminuării TVA-ului de plată către bugetul general al statului, rezultat din efectuarea unor tranzacții comerciale.

Suma de 174.840,24 lei reprezentând TVA dedus nelegal de pe documente care nu exprimă operațiuni reale, reprezintă prejudiciu cauzat bugetului general al statului.

Pentru determinarea valorii cheltuielilor cu care a fost majorată în mod artificial valoarea cheltuielilor la determinarea bazei impozabile pentru calcularea impozitului pe profit, prin utilizarea pretinselor facturi emise de S.C. A.G.S.R.L., a fost aplicată cota de 16% asupra diferenței dintre valoarea totală a achizițiilor și valoarea TVA, rezultând suma de 180.704,86 lei.

Însumând cele două valori, rezultă că prejudiciul total adus bugetului statului de către inculpatul Ș.D. prin înregistrarea celor 17 facturi false ce figurau ca fiind emise de S.C. A.G.S.R.L. este de 355.545,10 lei.

7. Activitățile infracționale desfășurate de inculpatul Ș.D. în relația cu S.C. B.G.I.S.R.L. (CUI ...)

Aceeași modalitate de eludare a plății taxelor a fost folosită prin înregistrarea de către S.C. R.M.E. S.R.L. în contabilitate în perioada 17.08.2010 – 31.03.2011 a unui număr de 11 facturi în valoare totală de 41.885.104,74 lei, din care TVA în valoare de 8.106.794,44 lei ce figurau emise de S.C. B.G.I.S.R.L.

Lipsa relațiilor comerciale a mai fost confirmată de inculpatul C.A. - administrator ai S.C. B.G.I.S.R.L. cu ocazia audierii acestuia la sediul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara.

Prin raportul de constatare întocmit de specialistul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție s-a concluzionat că prin înregistrarea acelor facturi în contabilitatea S.C. B.G.I.S.R.L. această societate comercială și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în valoare de 8.106.794,44 lei, înscris în documente

fictive, care nu exprimă realitatea, în scopul diminuării TVA-ului de plată către bugetul general al statului, rezultat din efectuarea unor tranzacții comerciale.

Suma de 8.106.794,44 lei reprezentând TVA dedus nelegal de pe documente care nu exprimă operațiuni reale, reprezintă prejudiciu cauzat bugetului general al statului.

Pentru determinarea valorii cheltuielilor cu care a fost majorată în mod artificial valoarea cheltuielilor la determinarea bazei impozabile pentru calcularea impozitului pe profit, prin utilizarea pretinselor facturi emise de S.C. B.G.I.S.R.L., a fost aplicată cota de 16% asupra diferenței dintre valoarea totală a achizițiilor și valoarea TVA, rezultând suma de 5.404.529,65 lei.

Însumând cele două valori, rezultă că prejudiciul total adus bugetului statului de către inculpatul Ș.D. prin înregistrarea celor 11 facturi false ce figurau ca fiind emise de S.C. B.G.I.S.R.L. este de 13.511.324,09 lei.

Activitatea infracțională a inculpatului C.A.

Similar activității infracționale desfășurate de inculpatul Ș.D. a acționat și inculpatul C.A. ce a falsificat un număr de 1520 de facturi pe care le-a introdus în contabilitatea S.C. B.G.I.S.R.L. diminuând obligațiile fiscale cu suma de 8.473.898,45 lei din care TVA în valoare de 5.084.339,06 lei și impozit pe profit în sumă de 3.389.559,39 lei.

Activitatea infracțională separat pentru fiecare grup de facturi ce figurează ca fiind emise de aceeași firmă, este următoarea:

1. Activitățile infracționale desfășurate de inculpatul C.A. în relația cu S.C. R.M.E. S.R.L. (CUI ...).

Din verificările efectuate de organele fiscale a rezultat că S.C. B.G.I.S.R.L. a înregistrat în contabilitate în perioada 31.08.2010 – 15.04.2011 un număr de 29 facturi în valoare totală de 18.402.211,29 lei, din care TVA în valoare de 3.561.718,29 lei ce figurau emise de S.C. R.M.E. S.R.L.

Lipsa relațiilor comerciale a fost confirmată de inculpatul C.A. - administrator al S.C.B.G.I.S.R.L. cu ocazia audierii acestora la sediul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara și de inculpatul Ș.D. – administrator al S.C. R.M.E. S.R.L.

Prin raportul de constatare întocmit de specialistul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție s-a concluzionat că prin înregistrarea acelor facturi în contabilitatea S.C. B.G.I.S.R.L. această societate comercială și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în valoare de 3.561.718,29 lei, înscris în documente fictive, care nu exprimă realitatea, în scopul diminuării TVA-ului de plată către bugetul general al statului, rezultat din efectuarea unor tranzacții comerciale.

Suma de 3.561.718,29 lei reprezentând TVA dedus nelegal de pe documente care nu exprimă operațiuni reale, reprezintă prejudiciu cauzat bugetului general al statului.

Pentru determinarea valorii cheltuielilor cu care a fost majorată în mod artificial valoarea cheltuielilor la determinarea bazei impozabile pentru calcularea impozitului pe profit, prin utilizarea pretinselor facturi emise de S.C. B.G.I.S.R.L., a fost aplicată cota de 16% asupra diferenței dintre valoarea totală a achizițiilor și valoarea TVA, rezultând suma de 2.374.478,88 lei.

Însumând cele două valori, rezultă că prejudiciul total adus bugetului statului de către inculpatul C.A. prin înregistrarea celor 29 facturi false ce figurau ca fiind emise de S.C. R.M.E. S.R.L. este de 5.936.197,17 lei.

2. Activitățile infracționale desfășurate de inculpatul C.A. în relația cu S.C. R.P. S.R.L.

Din verificările efectuate de organele fiscale a rezultat că S.C. R.P. S.R.L. a înregistrat în contabilitate în perioada octombrie 2010 – ianuarie 2011 un număr de 1164 facturi în valoare totală de 5.845.751,65 lei, din care TVA în valoare de 1.131.435,81 lei ce figurau emise de S.C. R.P. S.R.L.

Lipsa relațiilor comerciale a fost confirmată de inculpatul C.A. - administrator al S.C. B.G.I. S.R.L. cu ocazia audierii în cursul urmăririi penale, precum și de martorul N.O.L..

Prin raportul de constatare întocmit de specialistul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție s-a concluzionat că prin înregistrarea acelor facturi în contabilitatea S.C. R.P. S.R.L. această societate comercială și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în valoare de 1.131.435,81 lei, înscris în documente fictive, care nu exprimă realitatea, în scopul diminuării TVA-ului de plată către bugetul general al statului, rezultat din efectuarea unor tranzacții comerciale.

Suma de 1.131.435,81 lei reprezentând TVA dedus nelegal de pe documente care nu exprimă operațiuni reale, reprezintă prejudiciu cauzat bugetului general al statului.

Pentru determinarea valorii cheltuielilor cu care a fost majorată în mod artificial valoarea cheltuielilor la determinarea bazei impozabile pentru calcularea impozitului pe profit, prin utilizarea pretinșelor facturi emise de S.C. B.G.I.S.R.L., a fost aplicată cota de 16% asupra diferenței dintre valoarea totală a achizițiilor și valoarea TVA, rezultând suma de 754.290,54 lei.

Însumând cele două valori, rezultă că prejudiciul total adus bugetului statului de către inculpatul C.A. prin înregistrarea celor 1.164 facturi false ce figurau ca fiind emise de S.C. R.P. S.R.L. este de 1.885.726,35 lei.

3. Activitățile infracționale desfășurate de inculpatul C.A. în relația cu S.C. F.S.R.L.

Din verificările efectuate de organele fiscale a rezultat că S.C. B.G.I.S.R.L. a înregistrat în contabilitate în perioada octombrie 2010 – ianuarie 2011 un număr de 198 facturi în valoare totală de 1.435.818,69 lei, din care TVA în valoare de 277.900,40 lei ce figurau emise de S.C. F.S.R.L. Lipsa relațiilor comerciale a fost confirmată de inculpatul C.A. - administrator al S.C. B.G.I.S.R.L. cu ocazia audierii acestora în cursul urmăririi penale, precum și de martora N.G..

Prin raportul de constatare întocmit de specialistul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție s-a concluzionat că prin înregistrarea acelor facturi în contabilitatea S.C. B.G.I.S.R.L. această societate comercială și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în valoare de 277.900,40 lei, înscris în documente fictive, care nu exprimă realitatea, în scopul diminuării TVA-ului de plată către bugetul general al statului, rezultat din efectuarea unor tranzacții comerciale.

Suma de 277.900,40 lei reprezentând TVA dedus nelegal de pe documente care nu exprimă operațiuni reale, reprezintă prejudiciu cauzat bugetului general al statului.

Pentru determinarea valorii cheltuielilor cu care a fost majorată în mod artificial valoarea cheltuielilor la determinarea bazei impozabile pentru calcularea impozitului pe profit, prin utilizarea pretinșelor facturi emise de S.C. B.G.I.S.R.L., a fost aplicată cota de 16% asupra diferenței dintre valoarea totală a achizițiilor și valoarea TVA, rezultând suma de 185.266,93 lei.

Însumând cele două valori, rezultă că prejudiciul total adus bugetului statului de către inculpatul C.A. prin înregistrarea celor 198 facturi false ce figurau ca fiind emise de S.C. F.S.R.L. este de 463.167,33 lei.

4. Activitățile infracționale desfășurate de inculpatul C.A. în relația cu S.C. S.I. S.R.L.

Din verificările efectuate de organele fiscale a rezultat că S.C. B.G.I.S.R.L. a înregistrat în contabilitate în perioada octombrie 2010 – ianuarie 2011 un număr de 129 facturi în valoare totală de 585.303,56 lei, din care TVA în valoare de 113.284,56 lei ce figurau emise de S.C. S.I. S.R.L.

Lipsa relațiilor comerciale a fost confirmată de inculpatul C.A. - administrator al S.C. B.G.I.S.R.L. cu ocazia audierii acestuia în cursul urmăririi penale, precum și de martora Ș.A., administrator al S.C. S.I. S.R.L.

Prin raportul de constatare întocmit de specialistul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție s-a concluzionat că prin înregistrarea acelor facturi în contabilitatea S.C. B.G.I.S.R.L. această societate comercială și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în valoare de 113.284,56 lei, înscris în documente fictive, care nu exprimă realitatea, în scopul diminuării TVA-ului de plată către bugetul general al statului, rezultat din efectuarea unor tranzacții comerciale.

Suma de 113.284,56 lei reprezentând TVA dedus nelegal de pe documente care nu exprimă operațiuni reale, reprezintă prejudiciu cauzat bugetului general al statului.

Pentru determinarea valorii cheltuielilor cu care a fost majorată în mod artificial valoarea cheltuielilor la determinarea bazei impozabile pentru calcularea impozitului pe profit, prin utilizarea pretinselor facturi emise de S.C. B.G.I.S.R.L., a fost aplicată cota de 16% asupra diferenței dintre valoarea totală a achizițiilor și valoarea TVA, rezultând suma de 75.523,04 lei.

Însumând cele două valori, rezultă că prejudiciul total adus bugetului statului de către inculpatul C.A. prin înregistrarea celor 129 facturi false ce figurau ca fiind emise de S.C. Serdra Impex.R.L. este de 188.807,60 lei.

Similar cu activitatea inculpatului Ș.D., tot pentru a crea aparența legalității deținerii unor sume de bani, bani ce fuseseră însă obținuți în mod ilegal prin modalitatea descrisă anterior, inculpatul C.A. a creditat SC B.G.I SRL cu suma de 3.609.650 lei, sumă ce rezultă din documentele contabile existente la dosarul cauzei.

În lipsa dispozițiilor de încasare întocmite în numele S.C. B.G.I.S.R.L. nu poate fi însă stabilită perioada în care au fost introduși acești bani în evidențele contabile ale firmei, suma anterior precizată figurând în contul 4551 – „Asociați – conturi curente” al acestei societăți comerciale.

III. Activitățile infracționale desfășurate de inculpatul M.M.D.N.

În perioada 19.04.2010 – 18.02.2011 a fost înregistrată în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L. un număr de 160 facturi în valoare totală de 669.430,04 lei, din care TVA în valoare de 110.118,89 lei ce figurau emise de S.C. Z.F.L.M. S.R.L. administrată de inculpatul M.M.D. N.

Pentru stabilirea veridicității acestor facturi s-a solicitat efectuarea unui control la această firmă, ocazie cu care comisarul Gărzii Financiare Hunedoara au întocmit Nota de constatare seria HD nr. 121549/29.10.2012 în care au consemnat inexistența unei relații comerciale între cele două societăți comerciale.

Prin raportul de constatare întocmit de specialistul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție s-a concluzionat că prin înregistrarea acelor facturi în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L. această societate comercială și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în valoare de 110.118,89 lei, înscris în documente fictive, care nu exprimă realitatea, în scopul diminuării TVA-ului de plată către bugetul general al statului, rezultat din efectuarea unor tranzacții comerciale.

Suma de 110.118,89 lei reprezentând TVA dedus nelegal de pe documente care nu exprimă operațiuni reale, reprezintă prejudiciu cauzat bugetului general al statului.

Pentru determinarea valorii cheltuielilor cu care a fost majorată în mod artificial valoarea cheltuielilor la determinarea bazei impozabile pentru calcularea impozitului pe profit, prin utilizarea pretinselor facturi emise de S.C. Z.F.L.M. S.R.L., a fost aplicată cota de 16% asupra diferenței dintre valoarea totală a achizițiilor și valoarea TVA, rezultând suma de 89.489,79 lei.

Însumând cele două valori, rezultă că prejudiciul total adus bugetului statului de către inculpatul Ș.D. prin înregistrarea celor 160 de facturi false ce figurau ca fiind emise de S.C. Z.F.L.M. S.R.L. este de 199.608,68 lei.

Fiind audiat, inculpatul M.M.D. N. a invocat faptul că a derulat tranzacții comerciale cu firma administrată de Ș.D. pentru ca firma pe care o administra S.C. Z.F.L.M. S.R.L. să aibă rulaj în vederea accesării unui credit bancar. Acesta a precizat că i-a înmănat ștampila S.C. Z.F.L.M. S.R.L. lui Ș.D. pentru a nu mai fi nevoit să se deplaseze de fiecare dată când soseau tirurile ce marfa ce urma să fie recepționată. Totodată, a menționat că are cunoștință de cele 160 de facturi ce figurau emise de S.C. Z.F.L.M. S.R.L., acestea fiindu-i remise de către inc. Ș.D., însă nu a pus la îndoială realitatea tranzacțiilor reflectate în aceste facturi.

Instanța a înlăturat apărarea inc. M.M.D.N, care nu îl exonerează de răspundere, având în vedere calitatea acestuia de administrator al S.C. Z.F.L.M. S.R.L., chiar și în situația în care, astfel cum susține, ar fi remis ștampila societății inc. Ș.D..

În legătură cu prejudiciul adus bugetului statului prin înregistrarea în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L a unui număr de 160 facturi, s-a dispus efectuarea în cursul cercetării judecătorești a unei expertize contabile.

Instanța de fond a reținut fictivitatea relațiilor comerciale dintre SC R.M.E. S.R.L. și S.C. Z.F.L.M. S.R.L., având în vedere actele de constatare încheiate de ANAF – Direcția generală a Finanțelor Publice a Județului Timiș (procesul – verbal nr. 31/din 10.01.2013 privind efectuarea unor constatări cu privire la realitatea operațiunilor economice înregistrate în evidența contabile a SC R.M.E. S.R.L., procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria A/2010 NR. 005222 din data de 29.01.2013, decizia de impunere nr F-TM 49 din 31.01.2013 încheiată în urma raportului de inspecție fiscală nr. F TM 50 din data de 31.01.2013, anexa nr. 14 la raportul de inspecție fiscală încheiat în data de 31.01.2013 cu referire la relațiile comerciale derulate între SC R.M.E. S.R.L. și S.C. Z.F.L.M. S.R.L.) precum și declarația de recunoaștere a inc. Ș.D..

Având în vedere cele de mai sus, a fost însușită de către instanță concluzia Raportului de expertiză contabilă întocmit de contabil G.P.G. potrivit căreia, pornind de la constatarea organelor de control fiscal potrivit căreia cele 160 de facturi atestă relații comerciale fictive între SC R.M.E. S.R.L. și S.C. Z.F.L.M. S.R.L. prejudiciul cauzat bugetului statului prin înregistrarea celor 160 de facturi contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L. este de 201.1608 lei (TVA – 111.054 lei și impozit pe profit – 90.114 lei).

Aceste concluzii corespund și celor constatate prin Raportul întocmit de specialistul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, prin care s-a stabilit că prin înregistrarea acelor facturi în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L. prejudiciul total adus bugetului statului este de 199.608,68 lei din care suma de 110.118,89 lei reprezentând TVA dedus nelegal de pe documente care nu exprimă operațiuni reale, iar suma de 89.489,79 lei reprezintă impozit pe profit.

S-a reținut astfel că, probele administrate pe parcursul urmăririi penale în ceea ce privește faptele reținute în sarcina inculpaților, înscrisurile, notele de control ale organelor cu atribuții în domeniul fiscal, constatarea științifică, declarațiile inculpaților și declarațiile martorilor audiați în cauză, atașate la dosar, probează fără putință de tăgadă, vinovăția inculpaților în ceea ce privește activitățile infracționale reținute în sarcina lor.

Pe lângă aceste aspecte, inexistența relațiilor comerciale atestate de facturile înscrise în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L. mai rezultă și din faptul că potrivit comunicării I.T.M. Timiș nr. 6442/01.07.2011 firma a avut doar 2 angajați, respectiv pe tatăl vitreg al inculpatului Ș.D., B.D. și pe (...) acestuia din urmă B.L. – (...) a inculpatului Ș.D., iar S.C. B.G.I.S.R.L. nu a avut nici un angajat.

În drept, prima instanță a reținut că

Fapta inculpatului Ș.D. care a înregistrat cu intenție în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L. un număr de 4456 facturi fiscale ce au consecința diminuării obligațiilor fiscale cu suma de 15.823.750,90 lei întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 5 C.p.

Fapta inculpatului Ș.D. care l-a sprijinit pe inculpatul C.A. prin emiterea 29 de facturi false ce au fost înregistrate în contabilitatea S.C. B.G.I.S.R.L. și au avut ca urmare diminuarea obligațiilor către bugetul statului cu suma de 5.936.197,17 întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap la art. 9 alin. 1 lit. c comb. cu alin 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 5 C.p.

Fapta inculpatului Ș.D. de a înregistra un număr de 4456 de facturi fiscale, în baza aceleiași rezoluții infracționale prin care se atesta în mod neadevărat existența unor operațiuni comerciale de achiziție a unor mărfuri de la un număr de 7 societăți comerciale, iar din sumele de bani obținute în acest mod ilicit rezultate din diminuarea obligațiilor fiscale a introdus în circuitul financiar suma de 7.499.753,80 lei prin creditarea fictivă a S.C. R.M.E. S.R.L. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălarea banilor, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 5 C.p. Faptele inculpatului Ș.D. de a întocmi fals un număr de 3853 de facturi fiscale, în baza aceleiași rezoluții infracționale prin care se atesta în mod neadevărat existența unor operațiuni comerciale de achiziție a unor mărfuri de la un număr de 7 societăți comerciale întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals material în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată, prev. de art. 290 C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969 cu aplic. art. 5 C.p.

Fapta inculpatului C.A. care a înregistrat cu intenție în contabilitatea S.C. B.G.I.S.R.L. un număr de 1.520 facturi fiscale ce au avut consecința diminuării obligațiilor fiscale cu suma de 8.473.898,45 lei întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005. cu aplic. art. 5 C.p.

Fapta inculpatului C.A. care l-a sprijinit pe inculpatul Ș.D. prin emiterea a 11 facturi false ce au fost înregistrate în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L. și au avut ca urmare diminuarea obligațiilor către bugetul statului cu suma de 13.511.324,09 lei întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap la art. 9 alin. 1 lit. c și alin 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 5 C.p.

Fapta inculpatului C.A. de a înregistra în contabilitate un număr de 1.520 de facturi fiscale, în baza aceleiași rezoluții infracționale prin care se atesta în mod neadevărat existența unor operațiuni comerciale de achiziție a unor mărfuri de la mai multe societăți comerciale iar din sumele de bani obținute în acest mod ilicit rezultate din diminuarea obligațiilor fiscale a introdus în circuitul financiar suma de 3.609.650 lei întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălarea banilor, prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 5 C.p.

Fapta inculpatului C.A. de a întocmi în fals un număr de 1.491 de facturi fiscale, în baza aceleiași rezoluții infracționale prin care se atesta în mod neadevărat existența unor operațiuni comerciale de achiziție a unor mărfuri de la un număr de 4 societăți comerciale întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals material în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată, prev. de art. 290 C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969 cu aplic. art. 5 C.p. Fapta inculpatului M.M.N. care l-a sprijinit pe inculpatul Ș.D. prin emiterea a 160 facturi false ce au fost înregistrate în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L. și au avut ca urmare diminuarea obligațiilor către bugetul statului cu suma de 199.608,68 lei întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap la art. 9 alin. 1 lit. c și alin 3 din Legea nr. 241/2005. cu aplic. art. 5 C.p.

Faptele reținute au fost săvârșite în stare de concursul real de infracțiuni urmând a se face aplicarea dispozițiilor prev. de art. 33 lit. „a” C.pen. din 1969, privind concursul de infracțiuni cu aplicarea dispozițiilor art. 5 C.p. privind aplicarea legii penale mai favorabile, reținându-se că tratamentul

sanționator al concursului de infracțiuni prevăzut de Codului penal din 1969 este mai favorabil inculpaților, prin prevederea unui spor de pedeapsă facultativ.

În sarcina inc. M.M.D. N. și Ș.D. s-a reținut săvârșirea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prev. de art. 323 alin. 1 C.pen. din 1969, constând în asocierea acestora concretizată în sprijinul acordat de inc. M.M.D. N. inculpatului Ș.D. în vederea introducerii în contabilitatea S.C. R.M.E. S.R.L. 160 de facturi false ce au avut ca urmare diminuarea obligațiilor către bugetul statului cu suma de 199.608,68 lei.

Tribunalul a constatat incidența dispozițiilor art. 4 C.p. în ceea ce privește infracțiunea prev. de art. 323 alin. 1 C.p. Astfel, prin decizia nr. 12 din 02.06.2014, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni în materie penală a statuat că faptele prevăzute de art. 323 din Codul penal anterior și art. 8 din Legea nr. 39/2003, în reglementarea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, se regăsesc în incriminarea din art. 367 din Codul penal, nefiind dezincriminate.

Însă, în situația în care, în concret, nu este îndeplinită condiția privind numărul de 3 persoane prevăzută în art. 367 alin. (6) din Codul penal, situație de fapt care se regăsește în prezenta cauză, față de precizarea Rechizitoriului din data de 26.03.2013 (f. 134 dosar inst.) devine incident art. 3 alin. (1) din Legea nr. 187/2012, conform căruia dispozițiile art. 4 din Codul penal privind legea penală de dezincriminare sunt aplicabile și în situațiile în care o faptă determinată, comisă sub imperiul legii vechi nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi, datorită modificării elementelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a formei de vinovăție, cerută de legea nouă pentru existența infracțiunii.

Față de cele de mai sus, în baza art. 396 alin. 5 C.p.p. rap. la art. 16 lit. b C.p.p. cu aplicarea art. 4 C.p. și art. 3 alin. 1 din Legea nr. 187/2012 s-a dispus achitarea inculpaților M.M.D. N și Ș.D. sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 323 C.p. din 1969 (prev. de art. 367 NCp). Fapta S.C. R.M.E. S.R.L. prin intermediul căreia au fost înregistrate în evidențele contabile 4456 de facturi false de către administratorul acesteia inculpatul Ș.D., sustrăgându-se astfel de la plata obligațiilor fiscale în valoare totală de 15.823.750,90 lei întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin. 1 lit. c comb. cu alin 3 din Legea nr. 241/2005 cu aplic. art. 5.

Tribunalul a reținut că sunt întrunite cerințele pentru angajarea răspunderii penale a persoanei juridice S.C. R.M.E. S.R.L. prev. de art. 135 alin. 1 C.p., respectiv: inculpata S.C. R.M.E. S.R.L. face parte din persoanele juridice care pot răspunde penal; infracțiunile au fost săvârșite în realizarea obiectului de activitate și în interesul persoanei juridice, iar referitor la elementul subiectiv, pentru a fi reținută vinovăția în sarcina unei persoane juridice în cazul săvârșirii unei infracțiuni intenționate este necesar ca aceasta să fi autorizat sau permis, în mod expres sau tacit, comiterea infracțiunii respective, condiție întrunită având în vedere angajarea răspunderii penale a persoanei juridice de către persoana fizică (inc Ș.D.) care avea calitatea de organ al acestora (administrator al societății comerciale respective).

La individualizarea pedepsei, instanța a dat eficientă disp. art. 5 C.p., referitoare la aplicarea legii penale mai favorabile, apreciind că tratamentul sancționator aplicat infracțiunilor reținute în sarcina inculpaților, anterior intrării în vigoare a Noului Cod penal, este mai favorabil.

Instanța de fond a avut în vedere Decizia CCR nr. 265 din data de 6 mai 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a disp. art. 5 din Codul penal, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate ridicată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția penală în dosarul nr. 5.714/118/2012 și s-a constatat că disp. art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive prin stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile. Astfel, deși sub aspectul condițiilor de incriminare (nu mai este prevăzută varianta agravantă a săvârșirii faptei „de două sau mai multe persoane”) și a limitelor sancționatorii, Noul Cod penal este mai favorabil, având în vedere aplicarea globală a prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile, instanța de fond a apreciat că

dispozițiile Codului penal din 1969, care permit reținerea formei continuate a infracțiunii potrivit disp. art. 41 alin. 2 C.p. din 1969, sunt mai favorabile.

La alegerea legii penale mai favorabile, instanța a avut în vedere și faptul că aplicarea legii penale mai favorabile în cazul circumstanțelor atenuante nu va fi realizată în mod independent de stabilirea limitelor de pedeapsă, ci în cadrul unei evaluări globale asupra legii mai favorabile.

Cu privire la circumstanțele atenuante judiciare, prin legea nouă s-a înlăturat caracterul exemplificativ al enumerării, iar împrejurările legate de persoana inculpatului pot fi avute în vedere numai ca și circumstanțe generale de individualizare, prevăzute de art. 74 alin. 1 lit. d, f, și g NCP.

Raportat la cele de mai sus, instanța de fond a apreciat că legea penală mai favorabilă este Codul penal din 1969, care prevede un regim sancționator al pluralității de infracțiuni (concurș real) mai favorabil inculpaților Ș.D. și C.A., sporul de pedeapsă fiind facultativ.

Totodată, raportat la infracțiunea de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. 1 lit. c și alin. 3 din Legea nr. 241/2005 instanța a reținut varianta sancționatorie în vigoare anterior modificării Legii nr. 241/2005 prin Legea nr. 50/2013, care prevede că, dacă prin faptele prevăzute la alin. (1) s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege (2 ani închisoare) și limita maximă a acesteia (8 ani închisoare) se majorează cu 3 ani.

Cu privire la infracțiunea de spălare de bani prev. de art. 29 alin. 1 lit. b din legea nr. 656/2002 s-a reținut varianta sancționatorie anterioară modificării prin Legea nr. 187/2012.

În ceea ce îl privește pe inc. M.M.D.N., instanța de fond a apreciat că legea penală mai favorabilă este Codul penal din 1969, având în vedere regimul obligațiilor impuse inculpatului în cadrul executării pedepsei cu suspendare sub supraveghere.

În ceea ce privește inculpata persoană juridică S.C. R.M.E. S.R.L, legea penală mai favorabilă este Codul penal din 1969, care prevede limite minime și maxime ale pedepsei amenzii penale mai mici.

Procedând la individualizarea pedepsei conf. art. 74 C.p. din 1969, instanța a avut în vedere faptul că, pe parcursul urmăririi penale și a judecării, inculpații Ș.D. și C.A. au avut o atitudine procesuală sinceră, recunoscând săvârșirea faptelor și solicitând ca judecarea cauzei să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, potrivit dispozițiilor art. 3201 C.p.p., dispozițiile menționate având corespondent în disp art. 374 alin. 4, 375, 377 și 396 alin. 1 C.p.p., cărora li s-a dat eficiență în ceea ce îl privește pe acești inculpați.

Inculpatul M.M.D. N. nu a recunoscut săvârșirea faptei.

Totodată, instanța a avut în vedere împrejurările și modul de comitere al infracțiunilor, prin elaborarea unei scheme infracționale complexe prin care s-a urmărit fraudare bugetului statului, precum și cuantumul ridicat al prejudiciului cauzat prin fapta inculpaților, prejudiciu care nu a fost recuperat. În ceea ce privește persoana inculpaților, s-a reținut că inculpații C.A. și Ș.D. nu sunt cunoscuți cu antecedente penale, iar cu privire la inc. Ș.D. s-a reținut că față de acesta s-a pus în mișcare acțiunea penală, fiind trimis în judecată prin rechizitoriul nr. 71/D/P/2011 al DIICOT Alba Iulia, pentru fapte similare de evaziune fiscală, activitatea infracțională fiind circumscrisă unei rețele infracționale ample de fraudare a TVA-ului, ce a făcut obiectul cercetărilor DIICOT Alba – Iulia.

Inculpatul M.M.D.N nu este cunoscut cu antecedente penale care atrag starea de recidivă, fiind condamnat la pedeapsa rezultantă de 2 ani închisoare cu suspendare condiționată pe un termen de încercare de 4 ani, fiind reabilitat. Totodată, acestuia i s-au aplicat sancțiuni administrative pentru săvârșirea de infracțiuni de fals și infracțiuni prevăzute în Legea nr. 59/1934.

În ceea ce privește individualizarea executării pedepsei aplicate inc. Ș.D. și C.A., față de cuantumul acesteia, de gravitatea faptei și consecințele acesteia constând în prejudiciul cauzat bugetului

statului, s-a apreciat că scopul sancționator și de prevenție generală al pedepsei pot fi atinse prin executarea pedepsei în regim de detenție.

Cât privește individualizarea executării pedepsei aplicate inc. M.M.D.N, față de cuantumul acesteia, de gravitatea faptei, de persoana inculpaților, în special lipsa antecedentelor penale, s-a apreciat că reeducarea sa, precum și scopul sancționator și de prevenție generală al pedepsei pot fi atinse fără executare în regim de detenție.

Pentru aceste considerente, prima instanță a aplicat inculpaților pedepsele arătate în dispozitivul sentinței, menționat mai sus.

Sub aspectul laturii civile, s-a reținut că ANAF – DGRFP Timiș a declarat că se constituie parte civilă în procesul penal pornit împotriva inculpaților Ș.D. și S.C. R.M.E. S.R.L. cu suma totală de 34.141.215 lei, din care 11.302.706 lei reprezintă impozit pe profit și 16.739.813 lei TVA, precum și dobânzi legale până la data plății efective a debitului. Totodată, s-a constituit parte civilă împotriva inc. C.A. pentru suma totală de 30.149.882 lei și dobânzi legale până la data plății efective a debitului.

Constatând că sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie și în solidar a inculpaților, în baza art.19 C.p.p. rap la art.998, 999, 1003 C.civ. din 1964 (în vigoare la data săvârșirii faptelor) instanța a admis în parte acțiunea civilă formulată de partea civilă ANAF – DGRFP Timiș și a obligat inculpații la plata către partea civilă, astfel:

-inc. S.D., în solidar cu inc. S.C. R.M.E. S.R.L. pentru întreaga suma, cu inc. C.A. pentru suma de 13.511.324,09 lei din suma totală, cu inc. M.M.D.N. pentru suma de 199.608 lei din suma totală, la plata sumei de 15.823.750,90 lei, din care: TVA în suma de 9.392.496,18 lei și impozit pe profit în sumă de 6.431.254,72 lei, la care se adaugă penalități și majorări calculate conform Codului fiscal și dobânzi legale până la data plății efective la debitului.

-inc. C.A., în solidar cu inc. S.D. până la concurența sumei de 5.936.197,17 lei, la plata sumei de 8.473.898,45 lei, din care: TVA -5.084.339,06 lei, impozit pe profit – 3.389.559,39 lei, la care se adaugă majorări și penalități calculate conform Codului fiscal și dobânzi legale până la data plății efective la debitului.

A fost respinsă în rest acțiunea civilă, reținându-se debitul astfel cum reiese din Raportul întocmit de specialistul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Raportul de expertiză contabilă întocmit de contabil G.P.G. în privința relațiilor comerciale fictive între SC R.M.E. S.R.L. și S.C. Z.F.L.M. S.R.L. Totodată, tribunalul a reținut că partea civilă ANAF – DGRFP Timiș și-a întemeiat pretențiile față de inc. Ș.D. și SC R.M.E. S.R.L. pe procesul – verbal nr. 31/din 10.01.2013 privind efectuarea unor constatări cu privire la realitatea operațiunilor economice înregistrate în evidența contabile a SC R.M.E. S.R.L. anexat cererii de constituire de parte civilă, care cuprinde însă constatări privind relațiile economice dintre SC R.M.E. S.R.L. și societăți pentru care nu s-au efectuat cercetări în prezentul dosar și nu a fost sesizată instanța.

În baza art. 249 alin. 5 C.p.p. rap. la art. 11 din Legea 241/2005 s-a dispus instituirea sechestrului asigurator asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpaților S.D., C.A., M.M.D.N. până la concurența sumei acordate părții civile cu titlu de despăgubiri civile.

În baza art. 11 din Legea 241/2006 s-a menținut sechestrul asigurator dispus prin ordonanța din data de 04.12.2012 a DNA – Serviciul teritorial Timisoara în dosar nr. 141/P/2012 asupra mai multor bunuri aparținând SC R.M.E. SRL, asupra cărora și organele de inspecție fiscală au dispus aplicarea sechestrului asigurator, până la concurența sumei acordate părții civile cu titlu de despăgubiri civile, astfel:

1. procesul verbal de sechestrul asigurator nr. 3684 din 06.05.2011 încheiat de A.F.P. Hunedoara – Biroul de executare silită și stingerea creanțelor pentru produse laminate respectiv cod R10PC52x12M în cantitate de 20,76 tone, cu o valoare estimată de 51.779,55 lei, aflate în custodia S.C. F. S.R.L.;

2. procesul verbal de sechestrul asigurător nr. 24499 din 21.04.2011 încheiat de A.F.P. Giurgiu – Serviciul Colectare Executare Silită pentru produsul fier beton în cantitate de 21960 kg (10 legături) cu o valoare estimată de 43.920 lei, aflate în custodia S.C. A. S.R.L.;

3. procesul verbal de sechestrul asigurător din 22.04.2011 încheiat de A.F.P. Giurgiu – Serviciul Colectare Executare Silită pentru produsul fier beton în cantitate de 40580 kg (16 legături) cu o valoare estimată de 81.160 lei, aflate în custodia S.C. A. S.R.L.;

4. proces verbal de sechestrul asigurător din 26.04.2011 încheiat de A.F.P. Giurgiu – Serviciul Colectare Executare Silită pentru produsul fier beton în cantitate de 21820 kg (10 legături) cu o valoare estimată de 43.640 lei, aflate în custodia S.C. A. S.R.L.; 5. proces verbal de sechestrul asigurător nr. 25466 din 06.05.2011 încheiat de A.F.P. Deva pentru produsele laminate: cod R14PC52x12M în cantitate de 21,5 tone cu o valoare estimată de 43509,55 lei; cod R14PC52x12M în cantitate de 21,58 tone cu o valoare estimată de 43671,45 lei; cod R10PC52x12M în cantitate de 22,34 tone cu o valoare estimată de 45356,23 lei, toate aflate în custodia S.C. U. V. S.R.L.

În temeiul art. 397 alin. 3 C.p.p. rap. la art. 256 C.p.p. s-a dispus anularea facturilor și chitanțelor false, aflate în volumele 5-36 din dosarul de urmărire penală nr. 141/P/2012 al DNA – Serviciul Teritorial Timișoara, ce figurează emise de S.C. R.P. S.R.L., S.C. F.S.R.L., S.C. S.I. S.R.L., S.C. M.C. S.R.L., S.C. Z.F.L.M. S.R.L., S.C. B.G.I.S.R.L., S.C. A.G.S.R.L.

Împotriva acestei sentințe penale au declarat apeluri D.N.A. – Serviciul Teritorial Timișoara, inculpații Ș.D., C.A. și M.M.D. și partea civilă D.G.R.F.P. Timișoara – A.J.F.P. Timiș în reprezentarea A.N.A.F.

Împotriva acestei sentințe penale au declarat apel D.N.A. – Serviciul Teritorial Timișoara, inculpații M.M.D.N., C.A. și Ș.D. și partea civilă D.G.R.F.P. Timișoara – A.J.F.P. Timiș în reprezentarea A.N.A.F.

În motivele de apel formulate de procuror s-a arătat că sentința apelată este nelegală întrucât inculpații au fost achitați pentru infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prev. de art. 323 C.p. vechi, cu motivarea că fapta a fost dezincredințată, dar este și netemeinică întrucât pedepsele aplicate inculpaților Ș.D. și C.A. au fost greșit individualizate, iar față de inculpatul M.M.D.N. s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, solicitându-se aplicarea unei pedepse cu executarea efectivă a acesteia.

În apelul formulat de partea civilă D.G.R.F.P. Timișoara – A.J.F.P. Timiș în reprezentarea A.N.A.F. s-a solicitat desființarea hotărârii primei instanțe cu privire la latura civilă a cauzei, în sensul admiterii în întregime a cererii de constituire ca parte civilă așa cum a fost completată, respectiv pentru recuperarea integrală a prejudiciului creat bugetului de stat în sumă totală de 64.291.097 lei, solicitându-se în același timp plata majorărilor și penalităților de întârziere conform Codului fiscal până la plata integrală a debitului, dobânzi legale până la data plății efective a debitului și menținerea sechestrului asigurătorii până la concurența sumelor solicitate cu titlu de despăgubiri civile pentru recuperarea integrală a prejudiciului cauzat bugetului de stat.

Inculpații M.M.D.N., C.A. și Ș.D. nu au motivat apelurile în scris, apărările acestora fiind susținute de către avocatul din oficiu, pentru inculpații Ș.D. și C.A. s-a solicitat reducerea cuantumului pedepselor aplicate în cauză până la limita minimă și suspendarea sub supraveghere a executării pedepselor, iar cu privire la inculpatul M.M.D. N. s-a solicitat achitarea acestuia în baza art. 16 lit. c C.p.p. întrucât nu există probe de vinovăție împotriva acestuia, apreciind ca fiind corectă achitarea de către instanța de fond a inculpaților sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 323 C.p. vechi, solicitând respingerea apelurilor declarate de către D.N.A. – Serviciul Teritorial Timișoara și partea civilă.

Examinând sentința penală apelată prin prisma motivelor de apel invocate, dar și sub toate aspectele de fapt și de drept, potrivit disp. art. 417 al. 2 C.p.p., instanța constată că apelurile declarate de D.N.A. – Serviciul Teritorial Timișoara, inculpații M.M.D.N., C.A. și Ș.D. și partea civilă D.G.R.F.P.

Timișoara – A.J.F.P. Timiș în reprezentarea A.N.A.F. sunt nefondate, hotărârea Tribunalului Timiș fiind temeinică și legală.

Instanța de fond, pe baza întregului material probator administrat în cauză, a stabilit în mod corect starea de fapt dedusă judecății, respectiv aceea că inculpatul Ș.D. a înregistrat cu intenție în contabilitatea SC R.M.E. SRL, un număr de 4456 facturi fiscale, cu consecința diminuării obligațiilor fiscale cu suma de 15.823.750,90 lei, apoi acest inculpat l-a sprijinit pe inculpatul C.A. prin emiterea a 29 facturi false, ce au fost înregistrate în contabilitatea SC B G I S SRL, fapta având ca urmare diminuarea obligațiilor către bugetul de stat cu suma de 5.936.197,17 lei, fapta inculpatului care a înregistrat un număr de 4456 facturi fiscale în baza aceleiași rezoluții infracționale prin care se atesta în mod neadevărat existența unor operațiuni comerciale de achiziție a unor mărfuri de la un număr de 7 societăți comerciale, iar din sumele de bani obținute în acest mod ilicit, rezultate din diminuarea obligațiilor fiscale, a introdus în circuitul financiar suma de 7.499.753,80 lei prin creditarea fictivă a SC R.M.E. SRL, respectiv fapta de a întocmi în fals un număr de 3853 facturi fiscale în baza aceleiași rezoluții infracționale, prin care se atesta în mod neadevărat existența unor operațiuni comerciale de achiziție a unor mărfuri de la un număr de 7 societăți comerciale, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de evaziune fiscală în forma prev. de art. 9 al. 1 lit. c și alin. 3 din L. 241/2005, complicitate la evaziune fiscală prev. de art. 26 C.p. vechi rap. la art. 9 al. 1 lit. c comb. cu alin. 3 din L. 241/2005, spălare de bani prev. de art. 29 al. 1 lit. b din L. 656/2002, respectiv fals material în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată prev. de art. 290 C.p. vechi cu aplic. art. 41 al. 2 C.p. Vechi.

Cu privire la inculpatul C.A., pe baza materialului probator s-a stabilit în mod corect că acesta a înregistrat cu intenție în contabilitatea SC B G I S SRL un număr de 1520 facturi fiscale ce au avut consecința diminuării obligațiilor fiscale cu suma de 8.473.898,45 lei, acest inculpat l-a sprijinit pe inculpatul Ș.D. prin emiterea a 11 facturi false ce au fost înregistrate în contabilitatea SC R.M.E. SRL și au avut ca urmare diminuarea obligațiilor către bugetul statului cu suma de 13.511.324,09 lei, același inculpat a înregistrat în contabilitate un număr de 1520 facturi fiscale în baza aceleiași rezoluții infracționale, prin care se atesta în mod neadevărat existența unor operațiuni fiscale de achiziție a unor mărfuri de la mai multe societăți comerciale, iar din sumele de bani obținute în acest mod ilicit, rezultate din diminuarea obligațiilor fiscale, a introdus în circuitul financiar suma de 3.609.650 lei, respectiv fapta inculpatului de a întocmi un număr de 1491 facturi fiscale pe baza aceleiași rezoluții infracționale prin care se atesta în mod neadevărat existența unor operațiuni comerciale de achiziție de mărfuri de la un număr de 4 societăți comerciale, fapte care întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală în forma prev. de art. 9 al. 1 lit. c și al. 3 din L. 241/2005, complicitate la evaziune fiscală prev. de art. 26 C.p. vechi rap. la art. 9 al. 1 lit. c comb. cu alin. 3 din L. 241/2005, spălare de bani prev. de art. 29 al. 1 lit. b din L. 656/2002, respectiv fals material în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată prev. de art. 290 C.p. vechi cu aplic. art. 41 al. 2 C.p. Vechi.

În ceea ce-l privește pe inculpatul M.M.D. N, instanța de fond a stabilit în mod judicios cu privire la acest inculpat că l-a sprijinit pe inculpatul Ș.D. prin emiterea a 160 facturi false ce au fost înregistrate în contabilitatea SC R.M.E. SRL și a avut ca urmare diminuarea obligațiilor către bugetul statului cu suma de 199.608,68 lei, faptă care întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la evaziune fiscală prev. de art. 26 C.p. vechi rap. la art. 9 al. 1 lit. c comb. cu alin. 3 din L. 241/2005, legea penală veche fiind aplicată în mod corect de către instanța de fond pentru cei trei inculpați, întrucât aceste prevederi legale le sunt mai favorabile în ansamblul lor.

Cu privire la vinovăția inculpaților Ș.D. și C.A., se poate constata că acuzațiile aduse de către organul de urmărire penală în actul de sesizare a instanței se confirmă ca urmare a analizării întregului material probator administrat, respectiv probele cu înscrisuri, notele de control ale organelor fiscale, constatarea științifică, declarațiile martorilor audiați în cauză, care se coroborează cu declarațiile de recunoaștere a celor doi inculpați, care pe parcursul întregului proces penal au adoptat o poziție sinceră, de recunoaștere a faptelor săvârșite, astfel că prezumția de nevinovăție a fost răsturnată în speța de față.

Cu privire la inculpatul M.M.D.N., se poate constata că acesta nu a recunoscut săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina sa de către organul de urmărire penală, cu toate că probele administrate cu privire la activitatea infracțională a acestui inculpat au confirmat dincolo de orice dubiu vinovăția acestuia raportat la infracțiunea de complicitate la evaziune fiscală.

Astfel, se poate stabili că acest inculpat a sprijinit înregistrarea în contabilitatea SC R.M.E. SRL a unui număr de 160 facturi care figurau emise de SC Z.F.L.M. SRL, însă din controlul efectuat de către comisarii Gărzii Financiare Hunedoara (nota de constatare seria HD nr. 121549/20.10.2012) a rezultat că între cele două societăți comerciale menționate mai sus nu au existat relații comerciale, iar din raportul de constatare întocmit de specialistul D.N.A. a rezultat că prin această metodă SC R.M.E. SRL și-a exercitat dreptul de deducere de T.V.A. în valoare de 110.118,89 lei, această sumă reprezentând T.V.A. dedus nelegal de pe documente care nu exprimă operațiuni legale, reprezentând prejudiciul cauzat bugetului de stat.

De asemenea, din actele și lucrările dosarului s-a stabilit că pentru determinarea bazei impozabile pentru calcularea impozitului pe profit, prin utilizarea pretinselor facturi emise de SC Z.F.L.M. SRL, a fost aplicată cota de 16% asupra diferenței dintre valoarea totală a achizițiilor și valoarea T.V.A., rezultând suma de 89.489,79 lei, iar însumând această sumă cu T.V.A.-ul dedus în mod nelegal, rezultă prejudiciul total adus bugetului de stat de către inculpatul Ș.D. prin înregistrarea celor 160 facturi false ce figurau ca fiind emise de SC Z.F.L.M. SRL al cărui administrator era M.M.D. N., în sumă de 199.608,68 lei.

Inculpatul nu a recunoscut săvârșirea faptelor astfel cum au fost prezentate în actul de sesizare a instanței, susținând că, cele două societăți comerciale administrate de Ș.D., respectiv de M.M.D.N., adică SC R.M.E. SRL și SC Z.F.L.M. SRL, au desfășurat activități comerciale reale, însă această susținere nu este confirmată de probele dosarului, ci dimpotrivă rezultă contrariul, fictivitatea relațiilor comerciale dintre aceste societăți, în speță din controalele efectuate de organele fiscale, documentele fiscale și raportul de expertiză contabilă care se coroborează cu declarația de recunoaștere a inculpatului Ș.D., iar toate aceste probe împreună se coroborează și conduc la ideea răsturnării prezumției de nevinovăție a inculpatului M.M.D. N., solicitarea de achitare a acestora în temeiul art. 16 lit. c C.p.p. apărând ca nefondată.

În aceste condiții, instanța de fond în mod judicios a procedat la sancționarea penală a celor trei inculpați în cauză, întrucât faptele reținute în sarcina acestora au fost dovedite dincolo de orice îndoială, prezumția de nevinovăție fiind răsturnată în speța de față cu excepția săvârșirii infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prev. de art. 323 C.p. Vechi.

Cu privire la această infracțiune, instanța de fond a făcut o corectă analiză în ceea ce privește posibilitatea aplicării acestui text legal, având în vedere modificările legislative care au avut loc pe parcursul procesului penal.

Se poate constata că prin actul de sesizare al instanței, inculpaților M.M.D. N. și Ș.D. li s-a reținut săvârșirea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prev. de art. 323 al. 1 C.p. vechi, constând în asocierea acestora concretizată în sprijinul acordat de inculpatul M.M.D. N. inculpatului Ș.D., în vederea introducerii în contabilitatea SC R.M.E. SRL a unui număr de 160 facturi fiscale, ce a avut ca urmare diminuarea obligațiilor către bugetul de stat cu suma de 199.608,68 lei. Prin decizia nr. 12 din 2.06.2014, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală din cadrul Î.C.C.J., a statuat că faptele prevăzute de art. 323 C.p. anterior și art. 8 din L. 39/2003 se regăsesc în incriminarea din art. 367 C.p., nefiind dezincriminate.

Verificând însă în mod concret dacă în speța de față sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de legea penală pentru existența infracțiunii prev. de art. 367 C.p., mai precis condiția referitoare la numărul de trei persoane conform prev. art. 367 al. 6 C.p., raportat la situația concretă din dosar se poate constata că prin rechizitoriul întocmit, acuzațiile se referă doar la două persoane, respectiv inculpații Ș.D. și M.M.D.N, astfel că devine incident art. 3 al. 1 din Legea nr. 187/2012 conform căruia dispozițiile art. 4 C.p. privind legea penală de dezincriminare sunt aplicabile și în situațiile în care o faptă determinată, comisă sub imperiul legii vechi, nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi, datorită modificării

elementelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a formei de vinovăție cerută de legea nouă pentru existența infracțiunii.

Raportat la această poziție, soluția de achitare a inculpaților Ș.D. și M.M.D. N. în baza disp. art. 16 lit. b C.p.p. sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 323 C.p. vechi, apare ca fiind temeinică și legală, iar în acest context criticile formulate prin apelul declarat de D.N.A. – Serviciul Teritorial Timișoara apar ca fiind nefondate.

În ceea ce privește individualizarea judiciară a pedepselor, instanța constată că în cauză au fost avute în vedere criteriile prev. de art. 74 C.p., gradul de pericol social al infracțiunilor, modalitatea și împrejurările comiterii faptelor, prejudiciul deosebit de mare, precum și întinderea duratei activităților infracționale, respectiv circumstanțele personale ale inculpaților, inculpații Ș.D. și C.A. având un comportament procesual sincer și nu sunt cunoscuți cu antecedente penale, iar inculpatul M.M.D. N. nu a recunoscut săvârșirea infracțiunilor și este cunoscut cu antecedente penale, fără ca acestea să atragă starea de recidivă, iar raportat la toate aceste elemente, pedepsele rezultante de câte 4 ani în ceea ce-i privește pe inculpații Ș.D. și C.A. în condițiile în care au uzat de procedura simplificată de recunoaștere a învinuirii prev. de art. 396 al. 10 C.p.p. cu consecința reducerii limitelor de pedeapsă cu o treime, apar ca fiind corect dozate, iar în ceea ce-l privește pe inculpatul M.M.D.N, pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare apare ca fiind o pedeapsă bine determinată raportat la criteriile de individualizare enunțate mai sus, iar în aceste condiții solicitarea de majorare a pedepselor formulate de procuror, respectiv de micșorare a acestora formulate de inculpați, apar ca fiind neîntemeiate.

Cu privire la modalitatea de executare a pedepselor, instanța de fond în mod corect a apreciat că în privința inculpaților Ș.D. și C.A. se impune executarea pedepsei în regim de deținere, nefiind îndeplinite condițiile legale pentru a se dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, acest lucru neimpunându-se nici sub aspectul gravității faptei și a întinderii prejudiciului cauzat bugetului de stat, însă în ceea ce-l privește pe inculpatul M.M.D. N. în mod corect s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei pe o durată de 4 ani și 6 luni întrucât activitatea infracțională a acestuia a fost mai redusă în raport cu ceilalți doi inculpați și există posibilitatea ca în această manieră să se realizeze reeducarea acestuia.

În ceea ce privește latura civilă a cauzei, instanța constată că sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, respectiv existența unei fapte cauzatoare de prejudicii în ceea ce-i privește pe cei trei inculpați cu privire la care s-a dispus sancționarea penală, fapte comise cu vinovăția cerută de lege, existența unui prejudiciu cert stabilit atât de către specialiști, în speță specialistul din cadrul D.N.A., respectiv un expert contabil, susținute și de actele contabile și fiscale, în mod judicios s-a dispus obligarea inculpaților la plata despăgubirilor materiale la care s-au adăugat penalități și majorări calculate conform Codului fiscal și dobânzi legale până la data plății efective a debitului, în acest fel punându-se în valoare principiul reparării integrale a pagubei.

În vederea recuperării acestui prejudiciu, în mod corect s-a menținut sechestrul asigurător dispus prin ordonanța procurorului asupra unor bunuri, iar pentru restabilirea situației anterioare în mod judicios s-a dispus anularea facturilor și a chitanțelor false emise de inculpați.

Solicitarea părții civile ANAF de a se acorda o sumă superioară celei acordate de către instanța de fond, respectiv suma de 64.291.097 lei, nu este fondată întrucât calculele au fost efectuate și de specialistul din cadrul D.N.A., iar pentru determinarea prejudiciului s-a întocmit și un raport de expertiză contabilă, cele două concluzii fiind foarte apropiate în ceea ce privește cuantumul concret al prejudiciului efectiv, iar în acest context, văzând poziția unui expert independent, instanța s-a ghidat în mod corect, de altfel, către valoarea indicată de expertul contabil și l-a obligat pe inculpatul Ș.F. în solidar cu inculpata SC R.M.E. SRL pentru întreaga sumă de 15.823.750,90 lei, cu inculpatul C.A. pentru suma de 13.511.324,09 lei din suma totală, cu inculpatul M.M.D. N. pentru suma de 199.608 lei din suma totală; pe inculpatul C.A. în solidar cu inculpatul Ș.D. la plata sumei de 8.473.898,45 lei la care se adaugă majorări și penalități calculate conform Codului fiscal și dobânzi legale până la data plății efective a debitului.

Având în vedere că partea civilă A.N.A.F. nu este un organism independent din punct de vedere procesual, având interesul recuperării unor sume cât mai mari de bani de la inculpați, instanța de fond în mod judicios s-a orientat către concluziile emise de către expertul contabil care a efectuat raportul de expertiză contabilă, dar și către concluziile specialistului din cadrul D.N.A. care au fost cu aproximație în același sens, neimpunându-se desființarea hotărârii penale sub acest aspect, iar celelalte solicitări, menținerea sechestrului asigurator asupra bunurilor, respectiv acordarea de penalități, majorări de întârziere, respectiv dobânzi legale până la recuperarea integrală a debitului, nu au obiect întrucât cu privire la aceste aspecte instanța de apel nu a făcut modificări deoarece instanța de fond în mod just și complet a dispus cu privire la acestea.

Pentru toate aceste considerente, în baza art. 421 pct. 1 lit. b C.p.p. se vor respinge ca nefondate apelurile declarate de D.N.A. – Serviciul Teritorial Timișoara, inculpații Ș.D., C.A. și M.M.D. și partea civilă D.G.R.F.P. Timișoara – A.J.F.P. Timiș în reprezentarea A.N.A.F. împotriva sentinței penale nr. 499/PI din 14.07.2014 a Tribunalului Timiș.

În baza art. 275 alin. 2 C.p.p. vor fi obligați inculpații apelanți și partea civilă apelantă la câte 300 lei cheltuieli judiciare față de stat.

Se va dispune plata sumei de 600 lei reprezentând onorariu avocat oficiu către Baroul Timiș.

În baza art. 275 alin. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare ocazionate cu apelul procurorului vor rămâne în sarcina statului

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E:

În baza art. 421 pct. 1 lit. b C.p.p. respinge ca nefondate apelurile declarate de D.N.A. – Serviciul Teritorial Timișoara, inculpații Ș.D., C.A. și M.M.D. și partea civilă D.G.R.F.P. Timișoara – A.J.F.P. Timiș în reprezentarea A.N.A.F. împotriva sentinței penale nr. 499/PI din 14.07.2014 a Tribunalului Timiș. În baza art. 275 alin. 2 C.p.p. obligă inculpații apelanți și partea civilă apelantă la câte 300 lei cheltuieli judiciare față de stat.

Dispune plata sumei de 600 lei reprezentând onorariu avocat oficiu către Baroul Timiș. În baza art. 275 alin. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare ocazionate cu apelul procurorului, rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 7 mai 2015.

PREȘEDINTE,
(...)

JUDECĂTOR,